

Mossèn Joan d'Arquer: "Si les parròquies no comptem amb els laics, no ens en sortirem"

Ha estat nomenat administrador parroquial de Castelló d'Empúries, Sant Pere Pescador, Torroella de Fluvià i Vilanova, a més de rector de Llançà, Portbou i Colera

Mossèn Joan d'Arquer

Mossèn Joan d'Arquer i Terrasa (Barcelona, 1963) va ser nomenat el setembre del 2015 rector de les parròquies de Llançà, Portbou i Colera, cobrint el buit deixat pel mossèn Antoni Rubio, que havia mort l'octubre del 2014. Ara, el Bisbe de Girona l'ha nomenat, també, administrador parroquial de Castelló d'Empúries, Sant Pere Pescador, Torroella de Fluvià i Vilanova de la Muga.

Mossèn Joan d'Arquer, que manté la residència a Llançà, ha arribat recentment a Castelló d'Empúries en substitució de mossèn Ferran Jarabo, que va accedir a una excedència pastoral arran de les seqüeles d'un accident de trànsit que va patir l'abril del 2016.

- Com ha estat la seva arribada a la basílica de Castelló d'Empúries?

- Bé, ha estat una arribada planera i gens problemàtica.

- Com va anar que el Bisbat de Girona li demanés que assumís com a administrador aquestes quatre parròquies?

- El bisbe Francesc em va demanar si jo, a més de les tres parròquies que ja tenia, podia portar aquestes altres quatre parròquies. Em va demanar si era capaç d'estar al cas de set parròquies amb totes les ajudes possibles. Li vaig dir que sí.

- Per tant, té un repte important...

- Sí, però arribaré on pugui. Em reservaré portar directament Castelló d'Empúries, Sant Pere Pescador, Portbou, Colera i Llançà, mentre que les parròquies de Torroella de Fluvià i Vilanova de la Muga les portaran altres persones. Amb la manca actual de capellans, si les parròquies no comptem amb els laics, difícilment ens en sortirem.

- Quines prioritats s'ha marcat aquí, a la basílica de Castelló d'Empúries?

- Hem de mirar que la basílica torni a tenir l'esplendor que havia tingut en el passat. Cal corregir algunes coses que jo vaig veient i en la qual tots estem d'acord com, per exemple, treure la màquina expenedora d'espelmes que, des d'un primer moment, ja no va agradar. Després, vull adaptar algunes qüestions a la meua manera de ser. A mi, m'agrada estar a la vora de la gent i, per tant, el lloc on s'asseu el capellà ha de ser el més a prop possible dels feligresos. També cal obrir la parròquia a la gent del poble, perquè, si una parròquia no està ben connectada amb el poble, anem malament. El poble s'ha d'estimar la seva parròquia i se l'ha de considerar seva. En cas contrari, estem en una disjuntiva que acaba essent una incoherència.

- S'ha sentit ben rebut a Castelló?

- Sí, hi ha bon ambient i, a poc a poc, anirem fent les coses. El fet que un servidor no visqui a Castelló fa que aquest procés d'integració sigui una mica més lent. Estic totalment satisfet dels meus col·laboradors i de com la comunitat parroquial s'ha implicat. Durant aquest curs, continuaré vivint a Llançà, però, passat l'estiu, podria ser que prenguéss alguna decisió diferent. Voldria que el consell parroquial fos representatiu dels àmbits pastorals que hi ha a la parròquia de Castelló i que fos un equip de persones amb les quals poguéss consensuar les coses que s'han de dur a terme en el calendari litúrgic de la parròquia.

- Com a municipi turístic que és aquest, els últims anys es van començar a fer misses en diferents idiomes. Es mantindrà aquesta línia per acostar-se a les diferents nacionalitats que conviuen aquí?

- Sí. De fet, la meua àvia era alemanya i jo tinc tres idiomes materns: català, castellà i alemany. Vull dir que la missa en alemany se seguirà fent. En la reorganització dels horaris de missa, els alemanys van acceptar passar la missa dels diumenges a les 9.30 del matí, als dissabtes a les cinc de la tarda. Amb la bona voluntat de tots es pot fer tot. Sóc una persona a qui agrada molt parlar amb els meus col·laboradors i m'agrada consensuar les coses, no prendre decisions d'una manera dictatorial i impositiva.

- Ha parlat amb el seu antecessor, mossèn Ferran Jarabo?

- Sí, el dia abans que ell celebrés la seva última eucaristia, el gener passat, ens vam trobar a la basílica. Tenim una bona relació de comunicació.

- Deu tenir coneixement de la donació que va rebre la Parròquia per fer un complex ecumènic a Empuriabrava. Tira endavant aquest projecte?

- Sí, tot això es durà a terme. No hi ha res que s'hagués parlat, i prèviament acordat, en el rectorat de mossèn Ferran que no es vagi a dur a terme.

- Li tocarà insistir amb les administracions sobre la necessitat de mantenir dreta i en bones condicions aquesta joia que és la basílica...

Algunes coses les passaré a confiar molt als responsables de Patrimoni del Bisbat de Girona. Portant set parròquies, no puc entomar tots els temes que voldria.

- Qui és mossèn Joan d'Arquer i Terrasa?

- Vaig estudiar Arts Gràfiques i, de més jove, fins i tot vaig estar mig enamorat d'un parell de noies, fins que als 27 anys vaig ingressar al Seminari de Barcelona. L'1 de febrer del 1998 vaig ser ordenat capellà. D'aquests dinou anys, quinze m'he dedicat al món de les presons, sobretot a la presó de Quatre Camins, a la Roca del Vallès. Els últims cinc anys he estat vivint amb nois de la presó en un pis d'acollida. A més, encara portava tres parròquies, Sant Antoni de Vilamajor, Sant Pere de Vilamajor i Sant Julià del Fou, al Bisbat de Terrassa. He compaginat el món de la presó amb les parròquies. Sabia que al Bisbat de Girona hi havia manca de capellans i vaig decidir venir cap aquí.

- Què el va portar al Seminari amb 27 anys?

- Havia tingut relació amb el món de la premsa col·laborant al diari Catalunya cristiana i fent de responsable de les relacions dels joves amb l'Arquebisbat de Barcelona. Arran de les trobades de joves, va néixer aquest impuls i em vaig preguntar si seria capaç de dedicar-me als joves com a capellà. Aquesta va ser la motivació per entrar al Seminari. Després, les circumstàncies han fet que no m'hagi dedicat tant als joves. El món dels joves m'atrau en el sentit que se'ls ha d'ajudar.

- Es considera hereu d'una nova generació de sacerdots?

- No, crec que tenim esquemes molt fixats de com ha de ser un capellà, com ha de vestir i de com ha de celebrar l'eucaristia. Considero que aquests esquemes no són bons. Cada capellà té una manera de ser i una manera de fer diferent. No hi ha capellans millors, ni hi ha capellans pitjors. Entre tots ens hem de respectar i estimar. El que sí que és cert és que a l'Església s'aprecia un canvi amb l'arribada del papa Francesc, que està dient moltes coses que mai s'havien dit fins ara. Hi ha moltes coses que, a mi, m'han encoratjat com a capellà i m'hi sento molt identificat. Pels temps que vivim, és el Papa que calia. Els capellans també hem d'estar en sintonia amb aquest Papa tan trencador. Per això, aquí, a Castelló d'Empúries, hi trobo a faltar una certa alegria, amb un tarannà més esponjat a la comunitat parroquial. Amb això, però, no vull ni criticar ni lloar res, perquè les persones són com són i els feligresos fan un gran esforç per adaptar-se a la manera de ser del rector.

Font del document:

http://www.emporda.info/comarca/2017/02/19/mossen-joan-darquer-parroquies-no/345975.html?utm_source=rss